

אובסטריקטיבי. עיכבנו במשך עשרה ימים את המו"ס. אנו קיצוניים ונמנעים מכל פשרה. צוינו אפילו שאת אני ומשה הודגש שהעמידה על עקרון יכולת הקליטה אינה עמדת כל המשלחת, אלא רובה בלבד. אולם מאלף היה בעיקר ההוכן הפוליטי (אם כי אין לזלזל גם בגוון הפסיכולוגי של דבריהם) של דברי ס.ס.

והתוכן הוא זה: הוברר לנו מדבריהם שיש בכוחכם למנוע הקמת מדינה אחידה בא"י ואם תעמדו בהתנגדותכם לא תהיה מדינה עצמאית. למען שווי-משקל יש לחת לערבים זכות וויטו למניעת עליה, לא מיד, אלא כעבור תקופת מעבר, כשיחברו שהיהודים נמנעים מהשתתף במדינה. על היהודים והערבים להתפשר, ואין דרך אחרת לממשלה אלא להניח כל צד לעכב את הצד השני. הם רואים מוצא בסידור הפדרלי - אבל הם נוזהרים מהתחייב על סידור זה.

13 מרס

אמש נחקיימה "השיחה" האחרונה מסורת השיחות "הבלתי פורמליות". נמשכה כשלוש שעות, מהשע עד קרוב לחצות. הפעם לא בסנס-ג'יימס, אלא במשרד המושבתי. העבירו לחדרו של ס.ס. את כל הכבודה: הבופט עם שתי מלצרות, הכינו חת, קפה, ויסקי, מעדנות - ובאה כל הפמליא: ס.ס., בטלר, דופרין

• / •

ועשרה הפקידים. מ.מ. נחגלה בכל צביעותו, נכליו וכזבנותו.

בפנינו ניסה לסלף את כוונת מכתבנו אנו, את

דברינו - החתכם לפחות, להסית, להפחיד, להונות ועשה בכל
להסי המרמה והזיוף - ונדמה לי שלכל הפחות בעיני בטלר וגם
אחרים מפקידו הנבונים חככים. אלה הוקעו במידה מספיקה.
רק דופרין הסטומטס ואדום-החוטם אולי לא עמד על כשלונו של
רבו במשרד המושבה. כיצד בר-נש פסול כזה נמצא בחבר שלימי
אנגליה ? אדם יכל להיות אויב, מהגוד, מחתש - וכאלה הם
רוב חברי הקבינט ביחס אלינו - אבל למה הצביעות והתככים
של עורך-דין זול, "מן הזויח", שראוי לשרת רק כנופיה של
גנגסטרים ו"רקטירים" ?

גור-דיננו בממשלה זו מוכן: הכרזה על מדינה
"עצמאית", זכות ויטו לערבים על עליה בעוד מספר שנים,
(כעונש כביכול על אי-השתתפותנו בהקמת המדינה הערבית),
קרובות-סרמה להגנת "הבית הלאומי" (כלומר ארבע מאות אלף
היהודים שבארץ) כמה אלפים עולים בשנה למשך חמש השנים
הקרובות, שבהם ינכו את העולים הבלתי ליגליים, תחום-מושב
קרקעי - כאינסטלמנט ראשון לערובות "הבית הלאומי" במדינה
העצמאית - ; אין ספק שאת התכנית הבורדת הזאת ילבישו מחלצות
מקושטות באמחלאות מוסריות - ואולי יעלה בידם לרמות את
הפרלמנט ודעת הקהל הבריטית. ובלבד שלא ירמו אותנו, או שלא
ננסה לרמות את עצמנו. כי בלי כניעתנו אנו לא תקום המזימה ;
הידע הישוב לבל הכנע ?

טוב שב"כנסת" נחפרסמו שני מכתבי: להנהלה מיום
3.10.38, ולילדי מיום 7.10.38, חבל רק שהוכרחתי להשמים
כמה דברים בס' סומם.
הדיאגנוזה והפרוגנוזה שלפני חמשה חדשים עומדות
בחקפן בשעה זו - מבלי לגרוע ומבלי להוסיף אף מילה אחת.

15 סרס

היום נכנסו צבאות היטלר לפרג - והערב סופרת
הממשלה הבריטית את הצעותיה לחיסול הסדיניות של הבית הלאומי.
ברגע כתבי (9 בערב) נפתחה הישיבה עם "המשלחת"
היהודית. ברגע האחרון ראיתי הכרה לעצמי להמנע מהשתתפות
בישיבה זו.

בבוקר דנו בהנהלה על עמדתנו הערב. ברור הציע
שנדחה תשובתנו. גם חיים נסה לדעה זו. אנכי וחברים אחרים
התנגדנו לכך. דחית התשובה הערב ומסירתה בכתב אח"כ יש בה
שתי סכנות:

- א) הממשלה תראה שאנו סובכנים לעיין בהצעות אלו,
סימן שאינן כל כך נוראות, וכל דברי חיים אחמול לס.מ. ולנ.צ.
היו דברים בעלמא,
- ב) כשנבוא ליחן תשובה בכתב נחקל בקשי מצד הלורדים.
והוסכם שהערב נגיד לא.